

VI. Погашення вимог кредиторів: вимоги кредитора та графік погашення вимог.

VII. Заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці.

VIII. Прогноз соціально-економічних наслідків проведеної санації.

IX. Прикінцеві положення: умови та порядок внесення змін до плану санації тощо.

Якісний план санації – це вагомий аргумент боржника при відстоюванні своїх фінансових інтересів перед кредиторами та судом. Наявність такого плану дає можливість у віртуальній формі змоделювати процес оздоровлення підприємства, оцінити можливість вчасного та у визначеному розмірі задоволення вимог кредиторів. Основними параметрами якісного плану санації можна назвати:

- аргументованість вибору між санацією і банкрутством;
- реальність виконання запланованих заходів, уникнення необґрунтованого оптимізму, урахування потенційних ризиків;
- врахування інтересів сторін та пріоритетів;
- можливість застосування інструменту управління та контролю.

Список використаних джерел:

1. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2343-12>.
2. Верховодова Л. Складання плану санації: методичні рекомендації, практичні поради: посібник / Л. Верховодова; літ. ред. Е. Бондаренко. – Київ: ТОВ «ІТЕМ ЛТД», 2013. – 111 с.
3. Про затвердження Типової форми плану санації боржника у справі про банкрутство, Типової форми мирової угоди у справі про банкрутство та вимог щодо їх розроблення. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1064-13>.

Шевченко О.С.

студент,

Науковий керівник: Клименко Д.Б.

кандидат економічних наук,

ІНІ фінансів, банківської справи

Університету державної фіскальної служби України

РОЗВИТОК РИНКУ

МІЖБАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі міжбанківське кредитування є важливим і оперативним джерелом підтримки ліквідності та платоспроможності для банків, а також забезпечення стабільного функціонування банківської системи. Міжбанківський ринок є найбільш швидким шляхом отримання

ресурсів для банку та має ряд переваг над іншими джерелами поповнення ресурсної бази, а саме:

1) надійність повернення позичених коштів, на відміну від інших позичальників, значно вища, оскільки банки вважаються більш надійними позичальниками;

2) швидкість отримання (мобільність), адже в разі виникнення потреби у ресурсах можна в будь-який момент отримати кошти від інших банків, які мають вільні кошти;

3) короткостроковий характер – на відміну від інших джерел поповнення ресурсної бази, міжбанківські кредити в разі необхідності можна залучати на досить короткий термін.

Міжбанківські кредити є основою для реалізації міжбанківських кредитних відносин, реалізація яких складає процес міжбанківського кредитування. У зв'язку з цим ринок міжбанківських кредитів слід розуміти як частину ринку позичкових капіталів, на якому відбувається перерозподіл вільних грошових ресурсів між комерційними банками та Національним банком України, а також між собою, з використанням різноманітних інструментів міжбанківського кредитування [1].

Структура ринку міжбанківських кредитів містить наступні елементи [2, с. 105]: учасники ринку (банки) – продавці і покупці; набір фінансових інструментів – короткострокові кредити, депозити; організація розгалуженої інфраструктури ринку – система комунікацій, інформаційна система, електронні платежі; керівні органи, здатні вплинути на конкуренцію.

Аналізуючи розвиток міжбанківського кредитного ринку в Україні, виділяємо такі етапи [5, с. 134-136]:

1. 1991–1994 рр. – становлення міжбанківського кредитного ринку.

2. 1995–1998 рр. – розвиток міжбанківського кредитного ринку.

3. 1999–2004 рр. – в Україні спостерігалася загалом позитивна динаміка основних макроекономічних показників – зростання реального обсягу ВВП, сповільнення темпів інфляції, курсова стабільність.

4. 2005–2007 рр. – «кредитний бум» призвів до того, що банки, ігноруючи ліквідність, намагалися надавати якомога більше кредитів.

5. 2008–2009 рр. На цьому етапі відбувається згортання міжбанківського кредитного ринку. Банківська криза чи криза ліквідності внесла свої корективи у розвиток як банківської системи, так і економіки не лише України, а й світу.

6. 2010-2013 рр. – відбувається покращення економічної ситуації в Україні загалом, і грошово-кредитного ринку, зокрема.

7. З 2014 р. і до нині – Україна знаходиться в економічній кризі, та поступово спостерігається тенденція стабілізації економічної ситуації.

Щодо учасників міжбанківського ринку кредитних ресурсів, такими є: Національний банк України; регіональне управління НБУ; комерційні банки, філії та відділення.

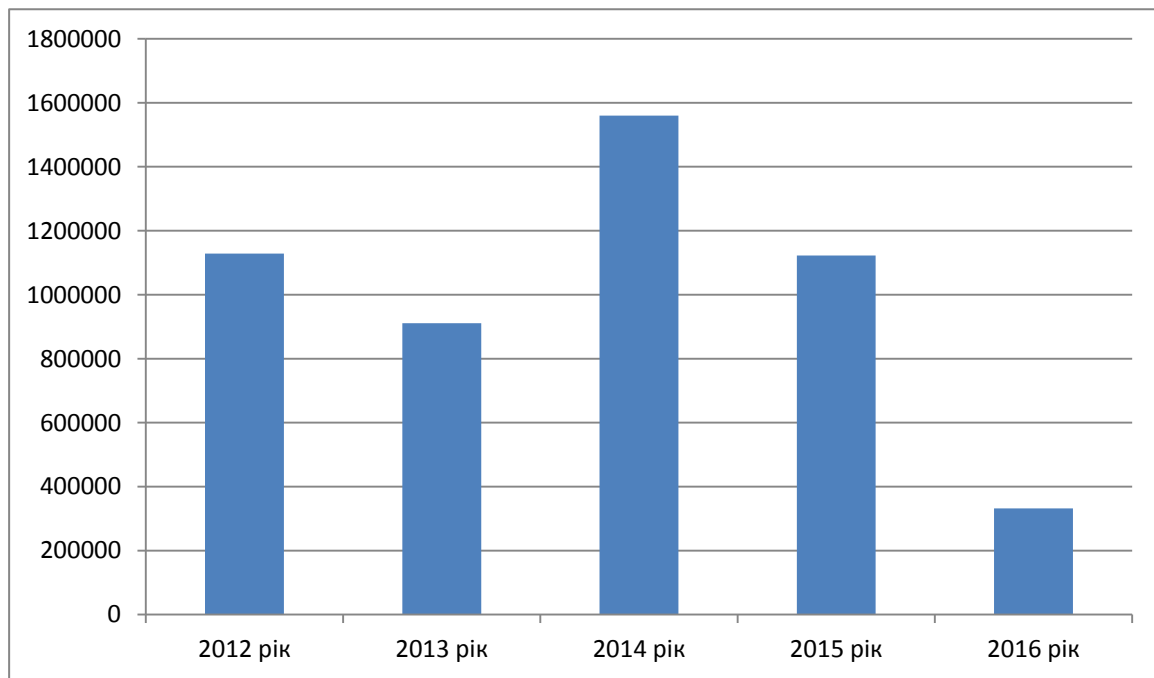
Призначення міжбанківських кредитів полягає в наступному [3, с. 48]: надання можливості виконувати вимоги з обов'язкового резервування; забезпечення ліквідності банку; задоволення потреб клієнтів у коштах; банки

із надлишком ресурсів можуть розміщувати тимчасово вільні кошти в банках із недостатнім ресурсом.

Щоб проаналізувати міжбанківське кредитування побудовано діаграму, яка показує загальний обсяг міжбанківських кредитів за 2012–2016 рр. (в млн. грн.).

Таблиця 1

Обсяг міжбанківських кредитів за 2012-2016 рр. в Україні

Джерело: розроблено автором на основі Грошово-кредитної та фінансової статистики НБУ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=27843415&cat_id=44578

В даній таблиці можемо спостерігати, що обсяг операцій у 2014 році є найбільшим і це свідчить про те, що ринок міжбанківського кредиту в цей час використовувався як джерело залучення відносно дешевих ресурсів. Банки використовували міжбанківський ринок переважно для покриття дефіциту ліквідності.

Отже, важливим завданням подальшого розвитку ринку міжбанківського кредитування в Україні є створення організаційної структури міжбанківського кредитного процесу, вдосконалення системи внутрішнього контролю за всіма ризиками властивими міжбанківським кредитним операціям та доопрацювання нормативно-правової бази.

Список використаних джерел:

1. Михайлюк Р. В. Удосконалення організації міжбанківського кредитування в Україні / Р. В. Михайлюк // Вісник НУВГП. – 2015. – № 2 (38). – С. 152–158.
2. Крупка М. І. Банківські операції. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – 312 с.
3. Снігурська Л. П. Банківські операції та послуги. – К. : МАУП, 2006. – 456 с.
4. Основні показники стану міжбанківського кредитного ринку / Щоденні дані Національного банку України // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=27843415&cat_id=44578

5. Сулима М. О. Етапи розвитку вітчизняного міжбанківського кредитного ринку [Текст] / М. О. Сулима, С. В. Андросс // Бізнес-інформ. – 2016. – № 7(2). – С. 134-136.

Юр А.О.

студентка,

Львівський національний університет імені Івана Франка

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

У період, коли рейдерське захоплення підприємств набуває інтенсивності та проявляється у формах поглинань та захоплень, конкурентної боротьби, корпоративних конфліктів та чимало інших правопорушень сфери підприємництва, особливу увагу необхідно приділяти системі менеджменту у розрізі адекватного та результативного протистояння впливу загроз зовнішнього середовища. Головною метою підприємства у цій сфері є своєчасна протидія та усунення негативних факторів та їх впливу на нормальне функціонування підприємства. Адже, лише це є основною передумовою створення дієвої системи фінансово-економічної безпеки на підприємстві.

Вважається, що фінансова безпека підприємства – це стан захищеності його інтересів на всіх рівнях фінансових відносин від впливу внутрішніх і зовнішніх загроз, який забезпечує його самозбереження та розвиток у поточній та стратегічній перспективах [1, с. 201].

Ефективне формування фінансово-економічної безпеки на усіх рівнях управління буде запорукою успішного розвитку та функціонування суб'єкту господарювання, а також і економіки загалом. Недостатня увага приділена даній проблемі не дає змоги підтримувати достатній рівень фінансово-економічної безпеки, що проявлятиметься відсутністю можливостей до створення та забезпечення необхідних умов ефективної економічної діяльності суб'єкта господарювання. Це спричинятиме загрози для його сталого розвитку та функціонування.

Фінансово-економічна безпека підприємства направлена на створення відповідних умов для виявлення та подолання кризових явищ у діяльності підприємства з метою реалізації поставлених ним статутних цілей і завдань [2, с. 78].

Найбільш важливими чинниками, які впливають на економічну безпеку підприємства, є: досконалість законодавчої бази, системи оподаткування, участь суб'єктів господарювання у роботі міжнародних ринків, інвестиційна привабливість певного регіону та держави загалом. Насамперед, така економічна безпека підприємства залежить від економічної безпеки держави, регіону, адже вона базується на їх фінансовому, сировинному та виробничому потенціалі, перспективах розвитку. Концепція багаторівневої економічної